

butlletí informatiu

setembre 2008

***Arrenquem el
curs amb força!***

**Agrupació
Excursionista
“Catalunya”**

Al cim del Pedraforca (foto: Pere Mansilla)

Ruta del Cister (foto: Conrad Tolosa)

Diada del soci

26 de juny de 2008

*Primera diada del soci en el nou local.
Repartiment d'insígnies dels 25 i 50 anys.
Medalles als primers 6.000 i 3.000.
Premis d'activitats 2007.
Premis pàgina web i butlletí.
Agraïments.*

És l'hora i ens anem assegint a la nova sala d'actes.

El President, en Jep, saluda als assistents i presenta l'acte d'avui. Fa 96 anys que es va fundar l'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA" i aquesta és la 1ª Diada que celebrem al nou estatge. Justifica l'absència del Sots President, en Santi, ja que està en una expedició en caiac per Groenlàndia

Abans de començar a donar les insígnies dels 25 i 50 anys, en Jep declara, en nom de la Junta, un sincer acte de desgreu per a tots els socis i sòcies veterans que per una raó o altra no han rebut la seva insígnia de 25 o 50 anys. S'inicia aquest desgreu en la persona de la veterana sòcia **Montserrat Julibert** a qui es fa entrega de les insígnies de 25 i 50 anys i s'anima a tothom que estigui en el seu cas o en conegui algun, que ho faci saber a Secretaria.

Es reparteixen les insígnies dels 50 i 25 anys, que enguany corresponen a:
50 anys: **Pilar Argila, Jaume Saladrigas i Carme Fortuño.**

25 anys: **Gustavo Mañet, Jofre Palau, Miguel Peinado, Marina Planella, Albert Rico, Montserrat Sorribas, Pilar Vendrell, M. Esther Pérez i Isabel Tortosa.**

La medalla del primer cim de 6.000 correspon a na **Sara Gómez**, per la seva ascensió a l'Huyna Potosí (6088m) i les dels primer 3.000, als germans **Arnau i Bernat Secall** per l'ascensió a la Pica d'Estats (3.141m).

Tot seguit es reparteixen els premis d'activitats del socis de l'any 2007:

Premi constància cat. or: **Xavier Díaz, Sara Gómez, Josep Emili Ferrer, Jordi Pino, i Caterina Rodríguez.**

Premi constància cat. argent: **Rosa Mª Soler i Eduard Ruiz.**

Premi desnivell cat. or: **Sara Gómez, Josep Emili Ferrer i Xavier Díez.**

Premi desnivell cat. argent: **Caterina Rodríguez i Jordi Pino.**

Premis escalada i alta muntanya cat. or: **Xavier Díez.**

Premis escalada i alta muntanya cat argent: **Sara Gómez i Josep Emili Ferrer.**

Premi espeleologia cat. or: **Erik Moli-no, Cristina Dorantes i Marc Navarro.**

En Jep ens parla de la pàgina web de l'Agrupació, que arriba a les 350.000 visites i del soci que l'ha fet possible fins avui, és convidada la seva esposa a la taula i tal com va acordar la junta en la seva reunió s'instaura el **premi Joaquim Ricarte** per promoció i millora de la nostra pàgina.

També fa esment del munt d'anys que puntualment rebem el butlletí a casa i per acord de la Junta queda constituït el **premi Josep Montagut**, per incentivar i agrair les col·laboracions al nostre veterà butlletí.

Tot seguit demana a na **Mª Antònia** que s'acosti a la taula i en lloa la tasca llarga i eficaç que ha desenvolupat a la Secretaria de l'Entitat, i li fa ofrena d'un present. Na Mª Antònia fa acostar els dos ex-presidents Pere i Manel i fa un

breu parlament amb referència a ells i l'actual president, en Jep. Na Glòria ha preparat un audiovisual sobre la vida al sí de l'Agrupació de na Mª Antònia que li és obsequiat i projectat per a tots els presents.

L'empresa Multiwatch, i en nom seu, en Reixachs, fa un sorteig i reparteix obsequis a un bon nombre dels socis assistents.

Quan s'acaba el repartiment d'obsequis, ens distribuïm per les taules parades amb abundància de petits entrepans, patates, olives, cerveses i refrescos i anem fent els encontres amb aquells socis que tenim poques ocasions de veure i xerrar. Després surt el cava i quan tothom té la copa plena, en Jep proposa un brindis pel nou local i el pròsper futur de l'Agrupació Excursionista "Catalunya". Al cap d'una estona ens adonem que es va fent tard i de mica en mica es va buidant l'estança.

(foto: Joan Tarruella)

L'Agrupació agraeix molt especialment l'esforç de les tres monitores de la secció infantil per la reexida realització del campament celebrat a la serra de Busa del 29 juny al 9 de juliol d'enguany.

Agraïm també al soci Jordi Martorell per la seva col·laboració en les gestions per aconseguir sense cost una pantalla automàtica de dimensions considerables per a la sala de projecció.

Senderisme des d'Altafulla a Tarragona

14 de juny

A les 8,30h ens trobem a l'estació de Sans 21 persones, sortim a les 9h. A les 10,05 h arribem a Altafulla. Caminem per la platja fins al castell de Tamarit, pocs ens en queden a Catalunya tan arran de les onades del mar. Un americà se'n va enamorar i el va comprar, actualment serveix per organitzar banquets. Des d'aquí seguim un camí de ronda que va resseguint la

Tardem 35' per recórrer tota la platja i al final alguns del grup es banyen, ja són les 13,35 Seguim fins la platja dels Capellans i caminem fins a Tarragona. Dinem al restaurant La Penya.

A les 16,30 comencem la visita guiada al Museu d'Història de Tarragona. A la maqueta situada a la planta baixa de l'edifici, ens trobem amb el Jordi, guia, que ens explica el diferents elements de la Tarraco romana, obra dels Escipions, fundada l'any 218 aC en un turó, prop del port de mar. Ens va indicant on estan situats l'Amfiteatre, amb una cabuda de cinc mil persones; el Circ romà, per trenta mil; el Fòrum provincial que ocupava un espai enorme i des d'on es dirigia la vida de la província, inaugurat l'any 71 dC; el temple de l'emperador August situat on ara està la catedral, només es conserva un petit tros a les parets del claustre; les entrades i sortides de la ciutat; l'aqüeducte romà; les termes... Sortim cap a fora. Veiem una façana amb les seqüències de diferents èpoques: pedres romanes tocant al sòl, arc i porta del romànic, finestres gòtiques (segle XIV), una finestra i balcó amb escuts (segle XVI), i dalt de tot sis arcades del segle XVIII. Observem el mur romà que tancava el Fòrum que té 18m alçada per 2m de gruix, és el més alt de la

El 1681 Carles II concedeix a Francesc de Montserrat el títol de primer marquès de Tamarit

costa cap a ponent, salvem el rocam, que ha format penya-segats... És un lloc meravellós. Seguim fins a la cala de la Móra, amb la seva característica torre cilíndrica. D'aquí a la platja nudista de Waikiki, molt verge pel que fa a edificacions malgrat ser tan a prop de Tarragona. Arribem fins la platja Llarga, caminem a prop de les onades.

península. Entre el 217 al 197 aC es va aixecar la primera muralla. A la part de baix hi veiem blocs de pedra, alguns de 40 tones. A partir d'una certa alçada utilitzaven pedra de la cantera del Mèdol en forma de carreus. La muralla fa de 4m a 7m d'amplada i tenia 4,5 km (se'n conserva 1,5 km). Pugem dalt del turó. Observem un exemplar de tomba romana, molt fonda, que recorda un abeurador d'animals, n'han trobat més de 25 mil, l'esperança de vida era de 33 anys, però al fons ens fa observar la muntanya on hi han trobat tombes de persones que van viure 100 anys, no se sap la causa de la seva llarga vida. A les tombes s'hi deixaven monedes perquè tenien la creença que s'ha de pagar per entrar al cel. Veiem moltes columnes de granit, amb taques blanques (havien estat al fons del mar, a la platja del Miracle), formaven part de l'antic Fòrum. Veiem la torre de l'arquebisbe del segle XIV. Estàtua de l'emperador August (hipocondríac, tímid, malaltís, mort l'any 14 dC). Columnes de granit amb capitells de marbre de Carrara fets i polits a milers de km lluny, d'aquestes columnes en trobem per tota la ciutat fins hi tot al Palau de la Generalitat de Barcelona. També veiem alguns exemples d'inscripcions sobre pedra, es conserven més de 1.500, algunes donen molta informació i són molt iròniques com la del marit que li pregunta a la seva muller si tots els fills són seus... Veiem una de les portes de la muralla, l'escultura dels fundadors de

Roma: Ròmul i Remus alletats per la lloba, el portal de Sant Magí, copatró de Tarragona, amb l'ermita dins de la muralla. A l'esquerra la torre de Minerva, deessa de la guerra, és la torre més antiga de l'occident romà a excepció de Roma, una porta molt antiga en arc no gaire normal, és la primera porta en arc de la península Ibèrica, accés per a carros.

(fotos: Conrad Tolosa)

Sortim i veiem com està formada la doble muralla, entre els dos murs hi ha un ametller perquè l'omplien de terra. Pugem dalt de tot de l'edifici del Museu d'Història de Tarragona i contemplem la ciutat, el sarcòfag d'Hipòlit que es va trobar al fons del mar prop de la torre de la Móra i reproduïx escenes de cacera, dels amors i desamors de Fedra amb Hipòlit, i la mort i resurrecció d'aquest. Baixem fins els túnels, un de molt llarg, per a les curses de cavalls i carros, donaven 7,5 voltes al circ, tenia 5 portes d'accés i segons el guia anava molt bé per lligar, sobretot on hi havia la corba, ja us podeu imaginar el perquè.

Francina Torrent KASUMAE KEP!

Primer campament d'estiu

Aquest any per primera vegada l'AEC ha assolit un dels propòsits que es plantejava ja feia temps però que mai no havia tingut ocasió de fer: un campament d'estiu.

(foto: Júlia Potrony)

Onze nois de 8 a 14 anys i tres monitores vam gaudir d'uns campaments d'onze dies (del 29 de juny al 9 de juliol) a la Serra de Busa (Solsonès). Els objectius dels campaments eren, entre d'altres, establir una relació amb la natura i el lleure i fomentar els valors del respecte i companyonia dins la convivència del grup.

Pel bon funcionament dels campaments, vam organitzar els nens en quatre grups diferents per dur a terme les tasques de cuina i neteja. El primer s'encarregava de cuinar (sempre amb la supervisió de les monitores i sense manipular res que tingués contacte amb el foc) i parlar la taula; el segon de desparar la taula i rentar els plats i el tercer de recollir i netejar l'entorn (papers de terra...). El quart, mentrestant, descansava. Els torns duraven tot el dia i eren rotatius.

Per aquests campaments vam triar un fil conductor que tingués a veure amb els viatges, els exploradors i la fantasia. Cada dia ens visitava la Dora l'Exploradora, una experta exploradora que ens va dir que a Busa hi havia un temple amagat que calia descobrir mitjançant pistes que anàvem trobant i que ens conduïen a diferents països del món. La part teatral del fil conductor anava encarada, potser, als més petits, mentre que les activitats esportives, de lleure, de muntanya, etc. estaven enfocades a tothom però servien per poder trobar la següent pista que només els més grans podien desxifrar.

Pel que fa als infants, van participar molt satisfactòriament i amb una gran integració en totes les activitats. Els grans van organitzar una de les activitats (a Rússia), en què les monitores vam participar amb il·lusió i amb una gran satisfacció perquè tots estaven molt entregats i motivats pel seu rol.

Tot i que hi ha coses que per l'any vinent caldrà millorar, en termes generals els campaments creiem que han resultat positius. Esperem que s'integrin en el calendari de les activitats que es fan habitualment a l'Agrupació i que tots ho tinguem present a l'hora de planificar l'estiu vinent.

Les Monitores

Excursió al Coma Ermada (1.995 m) Costa Pubilla (2.045 m)

Ripollès

Resum

Aquesta excursió, molt senzilla, còmoda i sense pèrdua, llevat que hi hagi boira, visita la serra de Mogrony per la seva cara sud, travessant grans prats i enfilant-se a dos cims que es troben pràcticament junts, el Coma Ermada o pic de Mogrony, un pèl més baix però l'únic de la serra que dona vistes a la vall i Santuari de Mogrony i el Costa Pubilla o pic del Pla de Pujalts, el més alt de tota la serralada i amb bones vistes en totes direccions, sobretot dels Pirineus Orientals i la Catalunya Central.

Aquesta serralada d'uns 10 Km de llargada, està orientada de llevant a ponent i naix entre Ribes de Freser i Campdevàrol i acaba al coll de la Creueta, port entre les viles de Toses i Castellar de n'Hug. Al nord tota la vall del riu Rigard (collada de Toses) i al sud la vall del riu Merdàs. Tot el terreny és d'origen calcari. A més tenim l'opció de visitar els Santuaris de Sant Pere i de Santa Maria de Mogrony, tots dos d'estil romànic i a 500 metres de l'aparcament, on deixarem el vehicle. A la Vila de Gombrèn podem visitar el museu del Comte Arnau.

ACCÉS PER CARRETERA

Amb automòbil ens hem de dirigir fins a Ripoll i Campdevàrol. Just en arribar a aquesta vila, venint del sud, hi ha un trencall a mà esquerra que diu

Gombrèn i Hospital. Agafem aquest carrer, que més endavant s'esdevé carretera, deixem el Centre mèdic a la nostra dreta i travessem la via del tren de Puigcerdà. Vuit Km. més endavant arribarem al poble de Gombrèn, on no recomanem aturar-se a menjar (és caríssim) i seguim la carretera uns 2,7 Km fins un trencall, a la dreta, que diu "Montgrony" i Castellar de n'Hug.

Seguim aquesta carretera, a estones asfaltada i a estones cimentada, deixem

més endavant a l'esquerra, la carretera a Castellar i quan ja veiem els Santuaris penjats en un cingle, (400 m abans d'arribar-hi) trobem, a mà esquerra, una pista de terra que porta al Refugi de Planelles. Uns 70 metres abans d'aquest trencall, tal com pugem a mà dreta, hi ha un petit aparcament allargassat on hi caben 4 ó 5 cotxes. Aquí deixem el vehicle.

RECORREGUT

La nostra excursió té un recorregut que s'enfila en direcció NO., fent alguna llaçada, per dintre del bosc, fins que aquest s'acaba; allí tombarem al Nord i per la carena anirem cap el Coma Ermada, muntanya que ens queda just davant. Per tal de salvar la vegetació de la base i la cinglera allargassada i transversal de la part alta, ens decantarem a la dreta (llevant) per tal de voltar-la. Del Coma Ermada, direcció Nord i en 10 minuts pujarem al Costa Pubilla.

Les referències més importants i horaris sense comptar parades són:

0 minuts.- Aparcament (1.330 m) Sortim tirant enrera per la carretera. El Santuari resta a la nostra esquerra, a l'altre banda de la vall. Caminem uns 20 metres i a mà dreta, al marge de la carretera, hi ha una pedra amb una inscripció de pintura vermella que diu Rasos de Coma Ermada. D'aquí surt un estret camí que, per entre roures i

boixos, s'enfila direcció NO., fent revolts de tant en tant. Travessem algun antic prat, ara molt envaït per la vegetació i seguim marques de pintura ataronjades. Compte, no convé deixar aquestes marques, doncs hi ha corriols fets pel bestiar que no duent enlloc.

20 minuts.- Carena en mig de bosc (1.470 m) Arribem a un petit coll que de fet és una carena (hi ha un filat pel bestiar). Ho distingim perquè és una franja d'herba en mig del bosc. Resseguint aquesta franja cap a l'esquerra. Compte, de baixada cal encertar el camí. Ara seguim pujant per entre pins, roures, boixos i ginebres, deixem un camí transversal a la nostra dreta assenyalat amb una fita i no deixem les marques de pintura que ens conduiran a la sortida del bosc.

35 minuts.- Final del Bosc. (1.540 m) De sobte s'acaben els arbres, just quan arribem a una carena. L'agafem girant a la nostre dreta i prenen direcció N. Seguim pel bell mig d'aquesta ampla carena, trobem rastres de roderes d'algun vehicle i perdem les pintures i les fites. De totes maneres el camí és clar, per la carena ens hem d'apropar a un bosc a sota de la cinglera del Coma Ermada. Poc abans d'arribar-hi, veiem a la nostra dreta una cabana de pedres mig enrunada i passem per les restes d'un antic orri pel bestiar. Aquí comencem a decantar cap a la nostra dreta per seguir de flanc direcció NNE., per

sota d'una filferrada pel bestiar. Trobem rastres de pintura i un pèl per sobre, deixem la poc generosa font del Cau dels Ocells. Ara el camí de flanc és fa més planer i uns metres en sota, a la nostra dreta, veiem unes mulleres.

1 h i 10 minuts.- Mulleres (1.810 m). No cal pas baixar-hi, nosaltres ara hem de girar a l'esquerra i enfilem, direcció nord, la pala d'herba amb alguna pedra. Deixem els rastres de pintures i pugem cap a la carena lateral que baixa del Coma Ermada

1 h i 25 minuts.- Carena ESE. del Coma Ermada. (1.920 m aprox.) En arribar-hi veiem davant, al nord, el Costa Pubilla, separat de nosaltres per un petit torrent. Girem a ponent (esquerra) seguint la carena i per prats i rocs arribem al planer cim.

1 h i 35 minuts.- Cim de Coma Ermada o de Mogrony. (1.990 m) Cim envoltat de cingleres per la seva banda Sud i la resta per un ampli pla d'herba i pedra calcària. Hi ha una petita creu de ferro d'un metre d'alçada. Cim poc visitat i sense gaire interès, llevat per les seves vistes a la vall del riu Merdàs, Combrèn i Mongrony. Sortim en direcció nord cap a un collet (-10 m.) per anar al Costa Pubilla que tenim a tocar. Des d'aquí es veu perfectament tot el mobiliari que hi ha al seu damunt.

1 h i 45 minuts.- Cim del Costa Pubilla o del Pla de Pujalts. (2.045 m). Cim allargassat, pedregós, ampli, amb

vèrtex geodèsic, pessebres i plaques commemoratives. Molt bones vistes de la vall de Toses i dels Pirineus Gironí i d'Andorra.

La baixada la farem en 1 hora pel mateix camí i s'ha de tenir molt en compte el decantar-se cap a l'esquerra, quan deixem la carena per entrar al bosc. Dins d'aquest, cal vigilar les pintures per no perdre'ns per algun corriol fet pel bestiar. En cas de boira és molt complicat encertar el camí a les parts altes.

HORARI

Tot el recorregut de pujada el farem, sense comptar parades, en 1 hora i 3/4. La baixada en 1 hora.

DESNIVELL

El desnivell acumulat de tota l'excursió és de 735 metres, tant de pujada com de baixada.

ÈPOCA ACONSELLABLE PER A FER L'ASCENSIÓ

Aquesta ruta es pot fer tot l'any, encara que al pic de l'hivern, podem trobar neu a les parts més altes. Cal evitar anar-hi a l'estiu, sobretot al migdia, per la forta calor que podem passar. L'indret sol ser ventós. Recomanem fer l'excursió els mesos de Maig i Juny, especialment aquest darrer, degut a la bonica floració que es produeix de flors de muntanya.

PUNTS D'INTERÈS

Apart de l'interessant vegetació que podem trobar a primavera, un dels punts de més interès està en les vistes que tenim des del Coma Ermada sobre la vall del riu Merdàs. Des del Costa Pubilla si fem una mirada començant per llevant i passant pel nord fins a completar la volta podem distingir:

Una mirada ràpida a llevant ens ensenya serralades com el Puigsacalm, Milany, Taga o Cavallera. El Cerverí o el Balandrau son altres cims que es distingeixen ja més cap el nord. Mirant avall, Campelles, La Cuvil i a l'altre banda de la Vall del Freser, Pardines.

Tot el Nord, l'ocupa la serralada Pirenca. Destaquen cims com el Gra de Fajol, els Torreneules i sobretot el Puigmal. Sota nostre, tota la vall de Ribes, pobles com Tosses, Dòrria o Ventolà es distingeixen perfectament.

Ja més a ponent, destaquen cims com el Puigllançada, molt a prop. Més cap el fons muntanyes de la Cerdanya i Andorra com la Tossa Plana de Lles. Més avall, el Cadí, el Pedraforca o la serra del Verd, la d'Ensija i el Port de Comte.

Acabem la volta al sud, on veurem les serralades centrals, com la de Peguera i prelitorals com Montserrat, Sant Llorenç o el Montseny.

CLIMA I VEGETACIÓ

El clima i la vegetació és típica de la Mediterrània, encara que aquesta vegetació a les cares nord té trets europeus. Aquesta està composta també de plantes d'alta muntanya i de clima alpí a partir dels 1.700 metres. De bestiar salvatge és difícil que en podem veure, encara que sí que hi podem constatar rastres de senglars, guineus i esquiroles. A les carenes, degut als vents, la vegetació és molt minsa. El clima en aquests indrets també és dur, sobretot a l'hivern, on les glaçades i la neu sovintegen. A les parts més baixes el clima és més temperat i a l'estiu la calor pot ser angoixant, malgrat que en dies de pluja, boira i humitat el fred és pot fer sentir a les carenes. Un aspecte dominant a l'hivern és el vent, que sol bufar amb intensitat en aquesta zona. A l'estiu son freqüents i fortes, les troades i tempestes.

EQUIPAMENT

Motxilla, gorra o barret, ulleres i crema solar tot l'any. A l'hivern cal dur roba d'abric. També cal dur especialment roba protectora del vent. L'excursió es pot fer amb calçat tou, doncs tot el recorregut va per camí o per pista. També recomanem dur una màquina de retratar i uns binocles. En el recorregut trobarem alguna font, tot i això recomanem dur aigua, sobretot a l'estiu.

dt 2	junta	Reunió
ds 6	muntanya	Nocturna: del Tibidabo al Llobregat (aplaçada per la pluja)
dt 9	agrupació	Reunió de veterans. 19 h
dj 11	junta	Diada Nacional: Ofrena floral al Monument de Rafel de Casanova
dt 16	infantil juvenil	Reunió de pares. 20,30 h
dc 17, 20, 21, 23, 27, 28, 1	glacera	Curs d'Excursionisme
dg 21	cultura	La Verema al Baix Empordà (nova activitat)
dv 26	cultura	Cicle Everest. Projectió i col·loqui. 20 h Sala d'actes del Centre Cívic
ds 27	muntanya	Ruta del Císter: de Figuerola del Camp a Montblanc
dt 30	BTT	Projectió "Perseguint la Baraka a pedals". 20,30 h

a s s e g u r a n c e s

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

Tel.: 93 319 06 72

Pino i Cata

De franc per a tots els socis de l'AEC

dc 1, 4, 5, 8, 11, 12, 15	glacera	Curs de progressió en crestes
di 2	junta	Reunió
ds 4-5	agrupació	Campament de tardor de l'Agrup. organitzat per la secció infantil-juvenil
dc 15, 18,19	glacera	Curs d'escalada en roca
dv 17	cultura	Sopar nepalí-tibetà, a les 21 h
ds 18, 19	caiaac	Costa Brava
dc 22, 25, 26	glacera	Curs de progressió per vies ferrades
ds 25	muntanya	Ruta del Císter: de Montblanc a l'Espluga de Francolí

Totes les activitats les trobaràs més detallades a: www.aec.cat
Si vols rebre la informació i recordatori de les activitats envia'ns el teu e-mail a: aec@aec.cat

Laboratori de Viatges

Darrere el web del Laboratori trobaràs algú que t'escolta.
Sabem de Viatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82
Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

Ruta del Cister

De Figuerola del Camp a Montblanc

27 de setembre

Tornem a canviar de comarca de l'Alt Camp a la Conca Barberà i per fer-ho travessem el coll de Prenafeta fins arribar al castell i la població del mateix nom. En total caminarem 14 Km: 11 Km, per camins ben fressats de muntanya, fins a Prenafeta i 3 Km de suau baixada fins a Montblanc. Com sempre l'autocar ens vindrà a buscar on més ens convingui. Dinarem a Montblanc i per la tarda visitarem la ciutat medieval i la Fira Terrania "Festival Internacional de Ceràmica de Montblanc".

Sortim a les 7,30 del matí des de la Plaça de la Sagrada Família (Sardenya-Provença) i a les 7,45 des de Diagonal (Palau Reial).

Preu soci: 36, online: 38, no soci: 40

**Aquest preu inclou autocar, dinar i visita guiada a Montblanc
Reservat per a 40 persones.**

Projecció

Perseguint la Baraka a pedals per Gàmbia i la Casamance
per Eduard García i Francesc Grau

Dimarts, 30 de setembre

Hora: 20.30

Lloc: Padilla, 255-263, primera planta

Local social AEC

(foto: Cesc Grau)

Pedalar per terres africanes sense un rumb fixat pot esdevenir una de les experiències humanes més vives i compromeses. La senzillesa dels seus pobles, la generositat i les seves ganes de viure ens han mostrat els secrets d'una riquesa que sovint manca a l'Occident.

Belles Arts Ferran

**PINTURA ARTÍSTICA / MANUALITATS / DIBUIX TÈCNIC
AEROGRAFIA / CERÀMICA / ESCULTURA**

Carrer Ferran, 39
08002 BARCELONA

 Telèfon i fax
93 302 38 98

Segona projecció del CICLE EVEREST

Memorial Sir Edmund Hillary

27 de juny

Encara no són les 8 i ja una bona colla estem fent la xerradeta a la porta de la sala d'actes del Centre Cívic. Entrem, omplim la butlleta pel sorteig i cerquem lloc ben endavant per no perdre detall. En Jep presenta l'acte. Ens hem aplegat uns 145 assistents entre socis i amics. Comença la projecció; es tracta d'un reportatge que combina, amb molt d'encert, detalls de la primera ascensió i de la que feren els fills d'en

Tensing i en Hillary, amb entrevistes a sherpes vells i joves i amb unes espectaculars imatges del camp base, la cascada i de tota la ruta fins el cim.

Un aplaudiment va premiar la qualitat del reportatge.

Després va venir el sorteig de material ofert pels patrocinadors, i uns ben contents per haver estat afavorits amb la sort, i els demés satisfets amb les imatges vistes, anem buidant la sala i cercant la forma de tornar a casa.

Jordi Romagosa, soci 1224

Propera projecció CICLE EVEREST

divendres, 26 de setembre

A LA RECERCA DE MALLORY I IRVINE

"EL MISTERI DE L'EVEREST"

A les 20 h a la sala d'actes del Centre Cívic Sagrada Família: Provença, 480.
Acabada la projecció de 45' tindrem un col·loqui amb l'alpinista **Carles Vallès**,
1r català al cim de l'Everest.

Sopar NEPALÍ-TIBETÀ

divendres, 17 d'octubre

A les 21 h, al nostre local social. Ambientació nepalí-tibetana.

Àpat a base de plats típics del Nepal i

el Tíbet preparats per un restaurant de cuina tradicional.

Places limitades. Cal fer la reserva personalment o telefònica a la secretaria de l'Agrupada. Amb el número del tiquet confirmat cal fer el pagament a secretaria o amb ingrés al compte de la Caixa 2100 3282 66 2200054492

Data límit el dia 2 d'octubre.

Import del tiquet: 20 €.

Memorial “Sir Edmund Hillary”

La Història de l'Everest (IV)

Edmund Percival Hillary i Tensign Norgay, les biografies

Sir EDMUND
PERSIVAL HILLARY

(1919–2008) va néixer a la ciutat d'Auckland (Nova Zelanda), el 20 de juliol de 1919. El seu pare, Percival Hillary, era editor d'un diari comarcal i més tard, apicultor professional i president de l'Associació Nacional d'aquesta especialitat. La seva mare era professora a l'escola primària.

Hillary va ser educat a l'Auckland Grammar School i va estudiar dos anys a la Universitat d'Auckland abans d'associar-se amb el seu pare en el negoci familiar de producció de mel. Durant la segona guerra Mundial, Hi-

llary va servir a la marina a bord del portaavions Catalina de la RNZAF a l'Oceà Pacífic.

Els primers contactes d'Hillary amb la muntanya es van produir amb motiu d'un viatge a la neu amb els companys de l'escola superior, però el seu interès es va decantar ràpidament cap a l'alpinisme i durant 10 anys, van sortir tots els caps de setmana i vacances a les muntanyes de Nova Zelanda, realitzant excursions i escalades completant una sèrie de primeres ascensions. L'any 1950, Hillary va tenir l'oportunitat d'escalar a Suïssa, Àustria i conèixer els Alps.

Un any més tard, Hillary va iniciar la seva estreta relació amb l'Himàlaia. Al costat d'uns altres tres escaladors del seu país va organitzar i va finançar el seu propi viatge a les muntanyes del Garwhal (l'Índia) realitzant la primera ascensió a sis cims de 6.000 metres, fins al moment verges. A causa d'aquest èxit li va arribar una invitació per a ell i els seus companys per participar en l'expedició britànica a l'Everest, realitzada a la tardor de 1951. En el transcurs de l'expedició, van descobrir la ruta d'ascens pel vessant sud de la muntanya, la que més tard es va utilitzar per completar l'ascensió al cim més alt de la terra, materialitzada el 29 de maig de 1953, cim que va assolir Hillary en

cordada amb el xerpa Tensing Norgay. Aquesta conquesta a Hillary li va valer el títol de Sir per la Reina Elisabeth II d'Anglaterra.

Lavidad d'Hillary està plena d'ascensions i distincions, entre les que hi destaca la d'haver-se convertit en el primer home en arribar als tres pols: Pol Nord al qual hi va arribar en companyia de Neil Armstrong (el primer home que va arribar a la lluna) pol Sud i el denominat tercer Pol, l'Everest.

TENSING NORGAY

(1914–1986), xerpa que va assolir el cim de l'Everest amb l'australià Edmund Hillary, va néixer a Tsa-Xu, Nepal, el 10 d'agost de 1914, encara que la data exacta no s'ha confirmat.

Va ser pastor i agricultor i el 1932 va marxar a la ciutat de Darjeeling, on es preparaven les expedicions a l'Everest. Va intentar sense èxit ser inclòs com a xerpa en l'expedició de Tuttleledge el 1932 i va tornar a la seva casa de Thamey, per tornar Darjeeling el 1935.

El 1934 va participar ja en l'expedició d'E. Shipton, només exploratòria de l'Everest i amb la qual va intentar la conquesta de la muntanya a l'any següent.

Va acompanyar Shipton a l'Himàlaia central, en una expedició topogràfica, i va participar en les expedicions que van conquerir el Nanda Devi i el Bandar Punch.

El 1938 va formar part de l'expedició de Tilman a l'Everest.

El 1947 va acompanyar a un escalador anomenat Derman, que tractava de conquerir l'Everest en solitari i amb un equip ridícul, que va fracassar i va intentar l'aventura a l'any següent, però Tensing es va negar a anar amb ell.

Després va participar en l'expedició austro-alemanya al Nanga Parbat, i el 1952 va acompanyar l'expedició Suïssa que va intentar de nou arribar al cim de l'Everest el 1952, quan els anglesos tenien permís per tractar de fer-ho el 1953.

El 1953 va ser contractat de nou com a xerpa d'altura pel coronel Hunt, de l'expedició britànica, on hi figurava el neozelandès Edmund Hillary.

El 23 de maig de 1953, Bourdillon i Evans, de l'expedició d'Hunt, van tractar d'arribar al cim de l'Everest, sense aconseguir-ho, però van assolir el cim sud.

El 28 de maig van partir cap a el cim Hillary i Tensing, que aquell dia havien arribat a l'últim campament. A les sis del matí del dia 29 de maig, Hillary i Tensing van sortir cap al cim de l'Everest i van aconseguir arribar-hi. A la seva butxaca, Tensing portava un portallapis que li havia donat la seva filla per dipositar-lo al cim de la muntanya més alta del món.

Casat amb sis fills, professor d'escalada a l'escola d'alta muntanya de Darjeeling, a l'est de l'Índia, va morir en aquesta ciutat el mes de maig de 1986.

Manuel Cabanillas

Comisari Cicle Everset "Memorial Sir Edmund Hillary"

Travessa Täschhorn (4.490m) –

Dom (4.545m) D, III+

Sens dubte una de les ascensions més maques de la meua vida d'alpinista i una de les més dures en l'aspecte psicològic. Una via llarga, sostinguda, en condicions precàries... i escenari de l'accident que més ha commocionat el món de l'alpinisme francès en aquests darrers anys. És a l'aresta entre el Täschhorn i el Dom on va morir en Patrick Berhault, mentre intentava fer tots els 4.000 dels Alps en 80 dies. Una cornisa de neu va cedir sota els seus peus i es va precipitar a l'abisme que cau de la banda de Saas Fee. Aaven desencordats i el seu company, en Philippe Magnin, no va poder fer-hi res.

El Weisshorn (4.505m)
des de Taschalp (2.200m),
punt de sortida per pujar
al Täschhorn (4.490m)

Amb la Laure ja coneixíem el camí fins al magnífic bivac de Michabel-joch, com sempre als Alps suïssos excel·lentment equipat. La pujada fins aquest niu d'àligues, a 3.847m des de l'aldea de Taschalp a 2.200m és una ascensió en si mateixa. Quan arribem, una altra cordada ens rep amb un te calent i el refugi ja ben escalfat. Genial. Ens informem mútuament dels nostres plans per l'endemà. Ells faran el Täschhorn (4.490m) i giraran cua. Nosaltres continuarem per la llarga aresta fins al Dom (4.545m), i baixarem per la via normal d'aquest. Una estona després una cordada que baixa del Täschhorn ens informa que

la via està en molt bones condicions fins al cim. Sabem però, que els problemes els trobarem a continuació, i que ningú no ha fet la via que volem fer des de fa varies setmanes. La guia del CAS la descriu així:

“La roca és molt descomposta, sobretot a l'inici de l'aresta sud del Dom. La baixada del Täschhorn al coll i la travessa sencera poden esdevenir extremadament delicades si la roca presenta verglès o neu, i prendre molt més temps.[...]. Si hi ha encara la neu, el passatge pot ser molt escabros”.

Bé, sabem el que ens espera. Ho sabem?

Com que estem a finals de setembre i

el dia comença tard, l'endemà ens posem en ruta a les 6h. Pugem ràpid i sense problemes. I únicament un passatge de neu en aresta molt afilada ens retarda una mica. La neu és inconsistent,

tre. Ens diem que si continuem fent el temps previst a la guia estarem allà, a l'altra banda, a les 15h. Amb temps sobrer per baixar per la normal. Error.

La Laure Gurcel
progressant per l'aresta
cap al Täschtorn
(4.490m).

l'assegurança difícil, i el risc de que tot se'n vagi avall molt, alt. Per acabar-ho d'adobar, després del passatge de neu, la roca està completament descomposta i és impossible fer una reunió en condicions. Si la neu cedeix ens anem els dos avall. Per fortuna tot plegat es tracta d'un passatge curt, que no ens impedeix arribar al cim segons l'horari descrit a la guia. Però hauria d'haver servit per posar-nos en guàrdia sobre el que ens trobarem després. Però la qüestió és que són les 10h, estem al cim, i hem avançat ràpid, deixant ben enrere l'altra cordada que atacava el Täschtorn avui. Veiem el Dom allà en front, al final d'aquesta aresta afilada com un ganivet de més d'un quilòme-

Això seria sense comptar la quantitat de neu, l'estat precari de les cornises, i la mala qualitat de la roca.

En aquell moment ens sentim confiats en les nostres forces i la nostra tècnica i ens hi llancem. L'excés de neu no ens complica massa la vida.... de moment. I som ja ben lluny quan veiem l'altra cordada que arriba al cim i ens saluda amb un gest de la mà. D'alguna manera em tranquil·litza que algú sobre el planeta sàpiga que som allà dalt. Atrapats en aquest fil del qual només ens podem escapar pels seus extrems. Continuem avançant però ara, sobre l'aresta nord que mena al coll, de vegades ens trobem amb veritables murs de neu davant nostre que cauen a banda i

banda sobre un abisme gegant. L'atzar dels elements ha volgut que l'aresta sigui una paret de neu d'uns 40 cm de gruix, vertical, d'uns 1-2m d'alçada per sobre de les pendents de neu i roca que formen la muntanya a esquerra i dreta. I aquest mur de neu no té cap consistència. Impossible caminar per sobre, em veig obligat a avançar per un dels costats de la pendent. Per la banda est, menys dreta però exposada al sol. Sento la neu com cedeix sota el meu pes. És tard, el sol escalfa, i tota aquesta neu se'n pot anar avall. Penso amb en Patrick Berhault, un dels millors alpinistes francesos del moment, i que va perdre aquí la vida fa 3 anys en aquestes exactes circumstàncies.

No faig cap confiança a l'assegurança que la Laure m'intenta procurar en aquesta neu inconsistent i la tècnica de saltar per l'altra banda de l'aresta no funcionaria aquí perquè progressem els dos per la mateixa banda, a causa

d'aquest mur de neu estúpid i inconsistent que s'aixeca sobre l'aresta i que ens separa de la banda oest.

Avancem molt a poc a poc, fent molta atenció a cada pas.... i el coll queda encara molt lluny. La seguretat del cim del Täschhorn i la via de retorn també. Arribem al coll i ja han passat les 5 hores que haurien d'haver-nos permès arribar al Dom. Ara al menys l'aresta és orientada al sud i no hauria d'haver tanta neu, però la roca és extremadament descomposta. Escalar esdevé aleshores un exercici de sang freda. Les mans i els peus es recolzen en pressos que les podríem extreure tirant cap enfora, i que únicament la pressió que exerceixo cap avall manté al seu lloc. Al menys aquí la Laure em pot assegurar una mica millor que a la neu, però de totes maneres m'estimo més no caure.

Ja fa més de 12 hores que escalem i la fatiga física i psicològica comencen

Començant el descens per l'aresta que mena al Dom (4.545m). El Täscherhorn (4.490m) queda enrere.

a desgastar la Laure. Veig per la seva expressió que està arribant al límit i em temo que en qualsevol moment s'enfonsi.

Avança plorant en silenci, intentant que jo no me n'adoni.

Una cordada progressa per l'aresta S cap al cim del Taschhorn (4.490m).

M'imagino tots els escenaris possibles passant pel seu cap, i no tots són acollidors. En efecte, fa fred i el fort vent que bufa de la banda oest de l'aresta es transforma en núvol a la banda est. No sobreviuríem un bivac aquí dalt, i ella no pot avançar més.

Les darreres agulles que ens separen del Dom es fan interminables.

Les 6, les 7... Les hores passen i nosaltres avancem amb una lentitud desesperant. Evidentment no puc posar cap

pressió extra a la Laure, i vaig rumiant els meus neguits tot sol, preguntant perquè la via normal de baixada del Dom estigui traçada.

A les 8 del vespre arribo al final del darrer llarg i munto reunió a la creu del cim. El sol es va ponent.

La Laure arriba sense forces per dibuixar el somriure al que em té habituat al cim.

El més difícil ja ha passat. Hi ha traça a la normal del Dom i no hauria de ser cap problema arribar fins al refugi, o al menys a una alçada que ens permeti passar la nit. El principi de la baixada, sobre la glacera el fem sense problemes. Molt lentament, i parant sovint perquè la Laure es reposti però sense problemes. Aviat es fa de nit.

No coneixem el camí, així que quan la via abandona

la glacera, al Festijoch, ens costa una estona trobar la via ferrata que permet

accedir a la segona glacera, el Festigletscher. Inclús quan posem el peu en aquesta ja no veiem cap traça. Estem ben per sota del límit de neu i la glacera aquí només és glaç i pedres que no deixen veure cap traça de grampons. I un laberint d'esquerdes...

Dani Bach (text i fotos)

“M’imagino tots els escenaris possibles passant pel seu cap, i no tots són acollidors...”

(continuarà)

Altes de socis del mes de juny i juliol

Josep Gómez Robles
Laura Reinoso Vesga
Jordi Cuevas Domínguez
Teresa Morales Sevillano
Olivier Caux
Esther Nieto Mocholí
Nerea Rodríguez Font
Guillem Miralles Cuello

Guillem Miralles Vilamur
David Camprubí i Ruiz
Marcel Bladé Benaiges
Maite Pujol Alonso
Octavi Fors Aldrich

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una
ben profitosa estada a l'Agrupació.

Reunió de veterans

9 de setembre

A partir de les 19 h. tindrà lloc la reunió amb la finalitat de recollir fotografies de les activitats de la nostra Entitat fetes fins l'any 1987.

Es prega aportar les que tingueu per començar a fer l'arxiu.

Frederic Planes

Diada Nacional de Catalunya

11 de setembre

OFRENA FLORAL AL MONUMENT A RAFAEL DE CASANOVA

Ens trobarem al local social (carrer Padilla, 255) a les 9 del matí, on hi recollirem la pancarta i anirem, a peu, fins a la cruïlla de Roger de Llúria/Consell de Cent. Allà ens reunirem amb tots el qui no us vagi bé de venir al local, recollirem el ram i a les 10 seguirem fins el Monument.

Verema al Baix Empordà

21 de setembre

Visitem el celler d'una casa de pagès de Calonge. El propietari, en Manel, enòleg, ens donarà les explicacions oportunes.

Conèixerem les classes de vinya, recollirem raïm (no cal portar tisores), les seves varietats, sistemes moderns i tradicionals, veurem la premsa en el procés d'elaboració del vi...

Dinarem a la mateixa masia a base de pa amb tomàquet regat amb diversos vins. Per la tarda podrem pair-ho a la platja de sant Antoni de Calonge o tot passejant per la costa per un camí de ronda.

Ideal per a una sortida familiar.

TRANSPORT: Cotxes particulars. A secretaria s'informarà de l'itinerari
PREU: Soci: 17€, soci on line: 18,50€, no soci: 20€ (inclou tast-dinar)
INSCRIPCIONS: Últim dia el dijous 18 de setembre
HORARI: A les 10 h estar a la casa de pagès. 14 h dinar-tast

La Laure Gurcel progressant per l'aresta cap al Taschhorn (4.490m) (foto: Dani Bach)

Rient sota la pluja de la sortida del Tibidabo al Llobregat (foto: Albert Alemany)

aquesta web et sorprendrà

www.balmat.com hem trencat esquemes

En el moment pels esports de muntanya i aventura, sota les estacions d'esquí d'Europa, altímetre de 12.000 muntanyes, l'entorn de l'altitud i la neu, l'excursió al més competitiu del món per a trobar la millor aventura, sota el cap de l'altitud i a www.balmat.com

SERVI 24 HORES

Tel. 934 548 309 - 08011 Barcelona - balmat@balmat.com

1 MODA ROSA TÈCNICA Gran Via C.C., 59 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	2 ESQUÍ I TEMPS LLIURE Gran Via C.C., 522 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	3 ACAMPADA Carrer d'Urgel, 72 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	4 MUNTANYA TÈCNICA Carrer d'Urgel, 76 08011 Barcelona Tel. 934 548 309
--	--	--	--

AGRUPACIÓ

NOTA DE CONDOL: Fem arribar el condol als nostres companys **Jep** (president) i **Valentí Tapias** pel traspàs de la seva mare, Pepita, l'1 d'agost, amb 82 anys.

INFORMACIONS: Si ets soci i no reps informació de l'Agrupació a casa per **correu electrònic** només cal que ens ho facis saber i t'incorporarem a la llista.

Recordem que hi ha **cava del centenari**.

Es recorda també l'existència d'un **llibre-registre** a disposició de tots els socis per anotar-hi totes les activitats realitzades des de l'1 de gener al 31 de desembre del 2008.

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona

e-mail: aec@aec.cat

tel: 93 302 45 29

web: www.aec.cat

PUBLICACIÓ
PERIÒDICA

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Direcció General
d'Actuacions Comunitàries i Cíviques